

II.

Prišla je
po ozkem pramenu
večera
z žejnim,
razprtim vonjem
telesa.

Prišla je
do slapa
mojega molka
in legla
v toplo travo
svojih želja.

Ljudje
so sklonili glavé
čisto k tlom,
le davna jesen
je z izgubljenim obrazom
gledala v naju
smehljaje
in vdano.

III.

Ptice
zvenijo med soncem
kot bela,
mladostna iskanja.

Deklica — žena
je zaihtela
pod njihovim letom
in skrila pred sabo
med mrtve dlani
spominov
svoje telo.
Pridi,
nevesta moje samote.

Temne,
negibne so r ke
spominov
in blizu so ptice.
Pridi,
da zazvenijo
v globokem jutru
spoznanj.

IV.

Leživa
v topli postelji
večera
vse bliže sebi
vase izgubljena
in vse dlje
od pritajenih senc
glasov.

Odhajajo drevesa,
zadnji,
trudni svatje.
Se v mraku
r dostna
so pela
s tvojimi očmi,
ki zdaj zven 
kot temna,
zrela trava
pod strmim vonjem
mojih žil.

V.

Zibljem
na tvojih bokih
bolest hrepenenja
in slast